

Mál nr. 74/2014
M og
V vegna ferðasjúkra- og ferðarofstryggingar erlendis fjölskyldutryggingu.

Skilyrði greiðslu bóta vegna ferðarofs og kostnaðar vegna þess 18.-20. febrúar 2014.

Gögn.

1. Málskot móttengið 10. mars 2014 ásamt gögnum.
2. Bréf V dags. 25. mars 2014.

Málsatvik.

Atvik málsins eru þau að M fór ásamt öðrum til Belgíu þann 18. febrúar 2014 í þeim erindagerðum að sækja son sinn sem hafði skyndilega veikst vegna undirliggjandi sjúkdóms. M mat það svo að vegna aðstæðna hafi verið nauðsynlegt að hafa með sér aðstoðarmann til að koma syni sínum heim og undir læknishendur. Af þessari ferð hafi hlotist ferða- og dvalarkostnaður sem nánari grein er gerð fyrir í gögnum málsins en M ásamt syni sínum og aðstoðarmanni komu til Íslands 20. febrúar sl. Í málinu liggja einnig fyrir læknisvottorð sem staðfesta veikindi sonar M.

M telur að greiða eigi bætur vegna umrædds ferða- og dvalarkostnaðar úr ferðasjúkra- og ferðarofstryggingu V á grundvelli skilmála sem um þá tryggingu gilda.

V telur að gr. 8.8. í váttryggingarskilmálum ferðasjúkra- og ferðarofstryggingar eigi við í málinu þar sem fram kemur að váttryggingin bæti ekki sjúkrakostnað vegna langvinnra sjúkdóma og slysa sem váttryggður hefur notið læknishjálpar við á síðastliðnum 12 mánuðum. V vísar ennfremur til læknisvottorða sem liggja fyrir í málinu þar sem kemur fram að sonur M hafi verið í reglubundnu eftirliti vegna sjúkdóms síns og tekið lyf vegna hans og eigi fyrrnefnd undanþága því við í málin hans. V vísar einnig til úrskurða nefndarinnar sem fjalla um forfallatryggingu, í máli nr. 139/2009 og 411/2009, og telur þá sambærilega varðandi mat á aðstæðum sonar M.

Álit.

Í máli þessu virðist ekki vera ágreiningur um að M sé váttryggður í ferðasjúkra- og ferðarofstryggingu erlendis, en um bótasvið hennar er fjallað í 8.gr. váttryggingarskilmálum. Þar kemur fram að ef váttryggður veikist á ferðalagi erlendis bæti váttryggingin tiltekinn kostnað sem sérstaklega er tilgreindur í gr. 8.1.- 8.6, þ.á.m. sjúkrakostnað, aukinn kostnað, sjúkraflutning o.fl. Það ákvæði sem á við í máli M fellur undir gr. 8.2. sem fjallar um aukinn kostnað. Nánar tiltekið gr. 8.2.3. þar sem kemur fram að váttryggingin bæti auka ferða- og dvalarkostnað náins ættingja þegar váttryggður veikist alvarlega á ferð sinni ef sá er með í för eða kvaddur til dvalarstaðar váttryggðs með samþykki ráðgefandi læknis félagsins.

Þegar metið er hvort gr. 8.8., sem V hefur vísað til, eigi við um aðstæður M verður að árétta að hún gildir skv. orðanna hljóðan einungis um sjúkrakostnað. Hún gildir því ekki um svokallaðan aukinn kostnað, þ.e. ferða- og dvalarkostnað náins ættingja eins og kveðið er á um í gr. 8.2.3. Verður því ekki byggt á gr.8.8. í málinu þar sem það snýst ekki um kröfu vegna sjúkrakostnaðar.

Hvað varðar frekari skilyrði gr. 8.2.3. til greiðslu bóta er ljóst að í ákvæðinu kemur fram tilvísun til náins ættingja. Í ákvæðinu kemur ekki fram með skýrum hætti hvort þar sé átt við einn náinn ættingja eða fleiri. Verður V að bera hallann af óskýru orðalagi váttryggingarskilmála að þessu leyti en af gögnum málsins má álykta að aðstoðarmaður M í ferðinni hafi verið annar sonur hans, eða bróðir váttryggðs. Bæði faðir og bróðir eru nánir ættingjar í skilningi orðalags

vátryggingarskilmála V, en ekki eru eru í skilmálunum sérstakar orð- eða hugtakaskýringar sem gefa tilefni til annarrar túlkunar.

Seinna skilyrði gr. 8.2.3. er að samþykki ráðgefandi læknis V hafi legið fyrir vegna ferðar M. Í málinu kemur ekki fram að þess hafi verið leitað fyrirfram. Það verður þó ekki litið framhjá þeim upplýsingum sem fram koma í læknisfræðilegum gögnum málsins um að það hafi skipt sköpum í veikindum sonar M að hann hafi komist fljótt undir læknishendur. Með hliðsjón af þeim upplýsingum og eðli málsins að öðru leyti verður V að sýna fram á að samþykki ráðgefandi læknis hefði ekki verið veitt vegna málsins. Hallann af því verður V einnig að bera.

Í ljósi þessa kemst nefndin að þeirri niðurstöðu að skilyrði gr. 8.2.3. í vátryggingarskilmálum V séu uppfyllt og eigi M því rétt á greiðslu ferða- og dvalarkostnaðar síns sem og annarra sem teljast til náinna ættingja. Í vátryggingarskilmálum er ekki sérstaklega skilgreint hvað telst til ferða- og dvalarkostnaðar auk þess sem ekki er að finna því stoð í þessum skilmálum að fæðiskostnaður sé ekki hluti af ferða- og dvalarkostnaði, eins og V hefur haldið fram. Með hliðsjón af þessu telur nefndin ekki ástæðu til frekari umfjöllunar um einstaka kostnaðarliði á annan hátt en þann að orðalag skilmálanna um ferða- og dvalarkostnað verði að skilja með frekar víðtækum hætti en þröngum.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum úr ferðasjúkra- og ferðarofstryggingu fjölskyldutryggingar hjá V.

Reykjavík 8.apríl 2014.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.